

Posudek oponentky bakalářské práce

Lukáš Tomášek, *Československý archeologický výzkum v Núbii a Abusíru a jeho ohlasy ve vzpomínkách pamětníků a v dobovém tisku*, bakalářská práce, Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, 2016, 80 stran.

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Petr Charvát, DrSc.

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.			X	
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.			X	
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.			X	
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .			X	
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	X			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .		X		
Autor správně cituje .			X	
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).		X		

Celkové hodnocení (slovně)

Lukáš Tomášek si pro svou bakalářskou práci s názvem *Československý archeologický výzkum v Núbii a Abusíru a jeho ohlasy ve vzpomínkách pamětníků a v dobovém tisku* stanovil nadmíru ambiciózní cíl, k jehož dosažení mu nechyběly ani nadšení, ani zájem o československou egyptologii jako takovou. Je však třeba konstatovat, že oba tyto předpoklady k naplnění nadmíru komplikovaného výzkumného záměru autorovi nestačily a stačit ani nemohly.

Předně, ke zmapování popularizačního diskurzu československé egyptologie šedesátých let 20. století prostřednictvím analýzy dobových tištěných médií (s. 8) by bylo bývalo třeba vytvořit mnohem robustnější kritické nástroje. Autor však nereflektuje ani kritéria výběru excerpovaných pramenů, natož aby věnoval patřičnou pozornost teoretickým východiskům nebo metodě svého výzkumu. Mediální ohlas expedic Československého egyptologického ústavu Univerzity Karlovy v letech 1960 – 1970, které se nakonec staly středobodem práce, Lukáš Tomášek detailněji popisuje teprve ve čtvrté kapitole předložené práce (s. 67 – 72). Namísto kritiky pramenů, obsahové analýzy a historicky podložené argumentace svých závěrů však čtenářům překládá pouze povrchní hodnotící soudy. Výjimkou bohužel nejsou ani tvrzení typu: „*Je vtípné, že nadpis článku jakoby nechtěně zavánel českým provincialismem v zemi dvou národů*“ (s. 71; komentář k článku O. Barvířové, *Čeští egyptologové v Egyptě, Průkopník*, 11. května 1962); nebo „*Z názvu článku je patrné, že redakce tohoto periodika si nijak nepotrpěla na pompézní titulky a proto je název v tomto případě dost ‚suchý‘. Ani fotografie není*“ (s. 72; komentář k článku E. Hnátky, *IV. vědecká egyptologická expedice do SAR, Nový Orient*, 1965).

Jakkoli se tedy může z přehledu zkoumaných dobových periodik (s. 80) zdát, že Lukáš Tomášek vycházel z přiměřeného konvolutu pramenů, na jejichž základě by mohl cíl své práce docela dobře naplnit, výsledky „analýzy“ prezentované ve čtvrté kapitole svědčí spíše o nepochopení zadání nebo časově nezvládnutém rozvržení práce. Druhé variantě by napovídala i řada dalších prohrašků. Struktura a členění práce jsou logické, ale obsah prvních tří kapitol by si žádal významné redakční úpravy a zkrácení, aby čtenáře neustále neodváděl od centrálního tématu, ale skutečně sloužil jako nezbytný základ pro mediální analýzu v kapitole čtvrté. Využití zdroje patří nepochybně ke kvalitní odborné literatuře, ale na mnoha místech chybí odkazy na parafrázované pasáže (viz např. s. 8, 12, 13, 19, 31, 36, 49, 53), jinde jsou v poznámkách pod čarou uvedeny jen „pracovní“ verze citací (viz např. neidentifikovatelná práce Petra Charváta, s. 21, pozn. 53, s. 65, pozn. 208 apod.). V seznamu literatury a zdrojů pak mnoho citovaných děl zcela chybí (srovnej např. s. 27 a s. 80), stejně jako přehled jiných pramenů než dobových periodik.

Přes uvedené připomínky práci doporučuji k obhajobě. Dovoluji si však předem položit otázku, na kterou bych od autora ráda znala odpověď: Do jaké míry považujete Strouhalovu práci *Sedmkrát do Nubie* (1989) za hlavní zdroj a do jaké míry za předmět svého pojednání?

V Praze dne 3. ledna 2017

PhDr. Hana Havlůjová, Ph.D., v. r.